

# Rigsdagstidende.

1850.      Forhandlingerne paa Folkethinget.      № 90.

Anden Sæssion.

30te Møde.

Løvertagen den 16de November.

(Fortsat.)

**J. N. Hansen** (forts.): Halvdelen af den skulde jo bestaae af Præster, valgte af Præster, og som ikke ere blevne Præster ved nogensomhelst Medvirkning af Menighederne, og den anden Halvdeel skulde bestaae af Medlemmer, som vare valgte paa et Sted, hvor 2 kongelige Embedsmænd og 3 a 4 Lehnbesiddere føre Herredømmet. Jeg tør nok spørge, om Den, der er et sandt og virkeligt Medlem af Folketirken, vil ansee en saadan Forsamling som repræsenterende sig; jeg troer det virkelig ikke; jeg kan ikke anerkende, at en saadan Forsamling skulde være en Repræsentation for den danske Folkekirke. Altsaa, hvad jeg vilde søge at vise, var, at det foreliggende Forslag ikke gaaer ud paa at nedsette den nu bestaaende kirkelige Wielses Høitidelighed og Hellighed, men tværtimod paa at bestyrke og have den; at det ikke gaaer ud paa at gjøre nogetsomhelst Indgrib i noget somhelst kirkeligt Samsunds Ret; men det gaaer ud paa, at Staten skal ansee et Ægte Skab for bürgerligt gyldigt, naar det er foretaget under visse bestemte ikke kirkelige Former.

Den ærede Taler, som jeg ofte har nævnt, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de District (Monrad) betjente sig ogsaa af en spørgesuld Signelse, for at vise det Urigtige eller Latterlige, der skulde ligge i, at tillade at indgaae Ægteskabet paa en saadan Maade, som foreslaaet, idet han sagde, at det jo dog vilde see underligt ud, om der udkom en Lov, som sagde, at Folk herefter skulde have Lov til at drikke sig fulde. Jeg troer, at, dersom der allerede gaves en Lovbestemmelse, som sagde, at Folk ikke maatte drikke sig fulde, kunde en fornuftig Lovgivning meget vel komme til det

Resultat, at den, uagtet den fuldtvel erkendte, at det er meget lidet ønskeligt, at Folk drikke sig fulde, dog tilbagekaldte en saadan Lovbestemmelse, som den omtalte. Nu findes der i Lovgivningen intet saadant Forbud, som det, den høierverdige Taler berørte, altsaa passer Signelsen ikke; at sige: I skulle for Fremtiden have Lov til at gjøre det og det, som ikke tidligere har været forbudt, passer aldeles ikke paa det, hvorom her er Tale. Jeg vil kun endnu tilføie et Par Ord. Dersom Staten paa tager sig at give Love for Folketirken, hvorved den tvinger Folk til Noget, som de, skjøndt de kunne være meget sande og virkelige Medlemmer af Folketirken, dog ikke kunne ansee for rigtig — saa vil det, som jeg før omtalte, fremmes, nemlig Folk ville deraf see sig foranledigede til at udmelde sig af Folketirken. Et Par af mine Bølgere have for nogen Tid siden givet mig det Hverv, at skrive en Anmeldelse til Cultusministeren for dem, hvori de udmeldte sig af Folketirken; den ene, fordi — han var ikke selv Baptist, men jeg troer hans Kone var Baptist — de havde et Barn, som de ikke vilde tillade døbtet som Barn, og ikke kjendte den Betragtning af Sagen, som vi idag have hørt den ærede Cultusminister udtale sig for, nemlig at de kunde blive frie for at lade deres Barn døbe, uden at behøve at udmelde sig af Folketirken. Jeg har imidlertid formaaret dem til at holde Udmeldelsen tilbage; thi jeg meente, at de ikke skulde bestemme sig til at udtrede, forinden Folketirken selv var kommen til en Udtalelse om, hvad den vilde fordr af dem; men jeg maa tilstaae, at, dersom den Betragtning skulde blive gjældende, at den lovgivende Magt i Staten skulde kunne anmasse sig at foreskrive, hvad der skal være nødvendigt for at blive i Folketirken, og hvad ikke, da skal jeg ikke lade nogen Dag gaae hen, inden jeg